

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

63. vuosikerta

14. syyskuuta 2020

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Unionin tuomioistuin

2020/C 304/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i>	1
---------------	--	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2020/C 304/02	Asia C-630/19: Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 26.2.2020 (ennakkoratkaisupyynnö, jonka on esittänyt Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugali) – PAGE International Lda v. Autoridade Tributária e Aduaneira (Ennakkoratkaisupyynnö – Verotus – Arvonlisävero – Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen – Direktiivi 2006/112/EY – 168 ja 176 artikla – Vähennysoikeuden rajoitukset – Ravitsemispalveluiden hankkiminen – Standstill -lauseke – Liittyminen Euroopan unioniin)	2
2020/C 304/03	Yhdistetyt asiat C-632/19 ja C-633/19: Unionin tuomioistuimen määräys (yhdeksäs jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyynnö, jonka on esittänyt Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgia) – Federale Overheidsdienst Financiën ja Openbaar Ministerie v. Metalen Galler NV (C-632/19 ja C-633/19), LW-Idee GmbH (C-632/19 ja C-633/19), KGH Belgium NV (C-632/19) ja Vollers Belgium NV (C-633/19) (Ennakkoratkaisupyynnö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta ja 94 artikla – Polkumyynti – Kiinasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonti – Asetus (EY) N:o 91/2009 – Pätevyys ja tulkinta – Pääasian tosiseikastoa koskevien riittävien tietojen sekä ennakkoratkaisukysymyksiin annettavan vastauksen tarpeellisuutta koskevien perustelujen puuttuminen – Tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät selvästikään täyty)	3
2020/C 304/04	Asia C-839/19 P: Valitus, jonka Karolina Romańska-Kuć on tehnyt 16.11.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-212/18, Romańska v. Frontex, 6.9.2019 antamasta määräyksestä	3

2020/C 304/05	Asia C-101/20 P: Valitus, jonka Currency One S.A. on tehnyt 19.2.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-501/18., Currency One – Cinkciarz.pl (CINKCIARZ) v. EUIPO, 19.12.2019 antamasta tuomiosta	3
2020/C 304/06	Asia C-198/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Puola) on esittänyt 11.5.2020 – MN, DN, JN ja ZN v. X Bank S.A.	4
2020/C 304/07	Asia C-202/20 P: Valitus, jonka Claudio Necci on tehnyt 12.5.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-129/19, Necci v. komissio, 25.3.2020 antamasta määräyksestä	5
2020/C 304/08	Asia C-212/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Puola) on esittänyt 12.5.2020 – M.P. ja B.P. v. A, joka toimii A. S.A:n välityksellä	6
2020/C 304/09	Asia C-213/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Puola) on esittänyt 12.5.2020 – G.W. ja E.S. v. A. Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S.A.	7
2020/C 304/10	Asia C-219/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesverwaltungsgericht Steiermark (Itävalta) on esittänyt 26.5.2020 – LM	8
2020/C 304/11	Asia C-231/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 3.6.2020 – Josef Ziri v. Landespolizeidirektion Steiermark	8
2020/C 304/12	Asia C-300/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 7.7.2020 – Bund Naturschutz in Bayern e.V. v. Landkreis Rosenheim	9
2020/C 304/13	Asia C-306/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administratīvā apgabaltiesa (Latvia) on esittänyt 9.7.2020 – SIA Visma Enterprise v. Konkurences padome	10
2020/C 304/14	Asia C-315/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 13.7.2020 – Regione Veneto v. Plan Eco S.r.l	11
2020/C 304/15	Asia C-616/18: Unionin tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan määräys 2.3.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal d'instance Epinal – Ranska) – Cofidis SA v. YU ja ZT	13
Unionin yleinen tuomioistuin		
2020/C 304/16	Asia T-444/20: Kanne 8.7.2020 – Société générale ym. v. SRB	14
2020/C 304/17	Asia T-445/20: Kanne 8.7.2020 – Crédit agricole ym. v. SRB	15
2020/C 304/18	Asia T-446/20: Kanne 8.7.2020 – Confédération nationale du Crédit mutuel ym. v. SRB	15
2020/C 304/19	Asia T-447/20: Kanne 8.7.2020 – BNP Paribas v. SRB	16
2020/C 304/20	Asia T-448/20: Kanne 8.7.2020 – BPCE ym. v. SRB	17
2020/C 304/21	Asia T-449/20: Kanne 8.7.2020 – Banque postale v. SRB	17
2020/C 304/22	Asia T-455/20: Kanne 14.7.2020 – Roxtec v. EUIPO – Wallmax (Mustat ympyrät, joiden alla on oranssi neliö)	18
2020/C 304/23	Asia T-467/20: Kanne 22.7.2020 – Industria de Diseño Textil v. EUIPO – Ffauf Italia (ZARA)	19

2020/C 304/24	Asia T-468/20: Kanne 24.7.2020 – LB v. parlamentti	20
2020/C 304/25	Asia T-478/20: Kanne 28.7.2020 – Bigben Connected v. EUIPO – Forsee Power (FORCE POWER) . .	21
2020/C 304/26	Asia T-479/20: Kanne 28.7.2020 – Eurobolt ym. v. komissio	22
2020/C 304/27	Asia T-480/20: Kanne 28.6.2020 – Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics ja Jushi Egypt for Fiberglass Industry v. komissio	23
2020/C 304/28	Asia T-481/20: Kanne 31.7.2020 – Magnetec v. EUIPO (CoolTUBE)	24
2020/C 304/29	Asia T-484/20: Kanne 3.8.2020 – SATSE v. komissio	25
2020/C 304/30	Asia T-485/20: Kanne 5.8.2020 – Junqueras i Vies v. parlamentti	25

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä**(2020/C 304/01)***Viimeisin julkaisu**

EUVL C 297, 7.9.2020

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 287, 31.8.2020

EUVL C 279, 24.8.2020

EUVL C 271, 17.8.2020

EUVL C 262, 10.8.2020

EUVL C 255, 3.8.2020

EUVL C 247, 27.7.2020

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 26.2.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugali) – PAGE International Lda v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Asia C-630/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Verotus – Arvonlisävero – Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen – Direktiivi 2006/112/EY – 168 ja 176 artikla – Vähennysoikeuden rajoitukset – Ravitsemispalveluiden hankkiminen – Standstill -lauseke – Liittyminen Euroopan unioniin)

(2020/C 304/02)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Asianosaiset

Kantaja: PAGE International Lda

Vastaaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Määräysosa

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 168 artiklan a alakohtaa ja 176 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa kyseisen jäsenvaltion liittyttyä Euroopan unioniin arvonlisäveron vähennysoikeuden ulkopuolelle jäävien kustannusten alaa supistetaan sallimalla tietyin edellytyksin tällaisiin kustannuksiin, joihin kuuluvat muun muassa ravitsemispalvelukustannukset, liittyvän arvonlisäveron osittainen vähentämisen silloinkin, kun verovelvollinen osoittaa, että nämä kustannukset liittyivät kokonaisuudessaan sen harjoittamaan verolliseen liiketoimintaan.

⁽¹⁾ EUVL C 389, 11.11.2019.

Unionin tuomioistuimen määräys (yhdeksäs jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgia) – Federale Overheidsdienst Financiën ja Openbaar Ministerie v. Metalen Galler NV (C-632/19 ja C-633/19), LW-Idee GmbH (C-632/19 ja C-633/19), KGH Belgium NV (C-632/19) ja Vollers Belgium NV (C-633/19)

(Yhdistetyt asiat C-632/19 ja C-633/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta ja 94 artikla – Polkumyynti – Kiinasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonti – Asetus (EY) N:o 91/2009 – Pätevyys ja tulkinta – Pääasian tosiseikastoa koskevien riittävien tietojen sekä ennakkoratkaisukysymyksiin annettavan vastauksen tarpeellisuutta koskevien perustelujen puuttuminen – Tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät selvästikään täyty)

(2020/C 304/03)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Asianosaiset

Kantajat: Federale Overheidsdienst Financiën ja Openbaar Ministerie

Vastaajat: Metalen Galler NV (C-632/19 ja C-633/19), LW-Idee GmbH (C-632/19 ja C-633/19), KGH Belgium NV (C-632/19) ja Vollers Belgium NV (C-633/19)

Määräysosa

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpenin (Antwerpenin alioikeus, Belgia) 27.3.2019 tekemällään päätöksellä esittämät ennakkoratkaisukysymykset eivät selvästikään täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä.

⁽¹⁾ EUVL C 399, 25.11.2019.

Valitus, jonka Karolina Romańska-Kuć on tehnyt 16.11.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-212/18, Romańska v. Frontex, 6.9.2019 antamasta määräyksestä

(Asia C-839/19 P)

(2020/C 304/04)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Valittaja: Karolina Romańska-Kuć (edustaja: A. Tetkowska, adwokat)

Muu osapuoli: Euroopan raja- ja merivartiostasto (Frontex)

Unionin tuomioistuimen presidentin 31.1.2020 antamalla määräyksellä asia C-839/19 P on poistettu tuomioistuimen rekisteristä, ja Karolina Romańska-Kuć on veloitettu vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Currency One S.A. on tehnyt 19.2.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-501/18., Currency One – Cinkciarz.pl (CINKCIARZ) v. EUIPO, 19.12.2019 antamasta tuomiosta

(Asia C-101/20 P)

(2020/C 304/05)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Valittaja: Currency One S.A. (edustaja: P. Szmids, adwokat)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Cinkciarz.pl sp. z o.o.

Unionin tuomioistuin (valituslupajaosto) on 28.5.2020 antamallaan määräyksellä jättänyt valitusluvan hyväksymättä ja määrännyt Currency One S.A:n vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Puola) on esittänyt
11.5.2020 – MN, DN, JN ja ZN v. X Bank S.A.**

(Asia C-198/20)

(2020/C 304/06)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Pääasian asianosaiset

Kantaja: MN, DN, JN ja ZN

Vastaaja: X Bank S.A.

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Ensimmäinen kysymys: Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ 2 artiklan b alakohtaa, 3 artiklan 1 ja 2 kohtaa, 4 artiklaa sekä johdanto-osan perustelukappaleita, joiden mukaan

- kuluttajan on saatava sama suoja niin suullisesti kuin kirjallisesti tehtyjen sopimusten osalta ja jälkimmäisessä tapauksessa riippumatta siitä, sisältyvätkö sopimusehdot yhteen vai useampaan asiakirjaan;
- vahvistettujen yleisten perusteiden mukaisesti suoritettua ehtojen kohtuuttoman luonteen arviointia, erityisesti julkisluonteisessa elinkeinotoiminnassa, jossa tarjotaan yhteisiä palveluja ottaen huomioon käyttäjien yhteisvastuu, on tarpeen täydentää mukana olevien erilaisten etujen yleisellä arvioinnilla; tähän kuuluu lojaliteettiperiaate; arvioitaessa lojaliteettiperiaatetta on kiinnitettävä erityistä huomiota osapuolten neuvotteluasemien vahvuuteen sekä siihen, onko kuluttajaa jollakin tavoin kannustettu suostumaan ehtoon ja onko tavarat ja palvelut myyty tai toimitettu kuluttajan tekemästä erityistilauksesta; lojaliteettiperiaatteen vaatimuksen voi täyttää elinkeinonharjoittaja, joka kohtelee oikeudenmukaisesti ja kohtuullisesti toista osapuolta, jonka lailliset edut hänen on otettava huomioon;
- sopimukset on laadittava selvin ja ymmärrettävin ilmaisin; kuluttajalle on tosiasiallisesti annettava tilaisuus tutkia kaikki ehdot, ja epäselvässä tapauksessa on kuluttajalle suotuisimman tulkinnan oltava etusijalla;

ottaen huomioon unionin tuomioistuimen 3.9.2015 antaman tuomion *Horățiu Ovidiu Costea v. SC Volksbank România SA* (C-110/14, EU:C:2015:538) 16 ja 21 kohdan ja julkisasiamies Cruz Villalónin samassa asiassa 23.4.2015 esittämän ratkaisuehdotuksen (EU:C:2015:271) 20 ja 26–33 kohdan,

tulkittava siten, että jokaisella kuluttajalla on oikeus direktiivissä 93/13 taattavaan kuluttajansuojaan?

Vai, kuten unionin tuomioistuimen 30.4.2014 antaman tuomion *Árpád Kásler ja Hajnalka Káslerné Rábai v. OTP Jelzálogbank Zrt* (C-26/13, EU:C:2014:282) 74 kohdassa esitetään, onko oikeus kuluttajansuojaan vain tavanomaisesti valistuneella ja kohtuullisen tarkkaavaisella ja huolellisella keskivertokuluttajalla? Toisin sanoen: voiko kansallinen tuomioistuin pitää kenen tahansa kuluttajan tekemän sopimuksen sopimusehtoja kohtuuttomina, vai voidaanko kohtuuttomina pitää vain tavanomaisesti valistuneen ja kohtuullisen tarkkaavaisen ja huolellisen keskivertokuluttajan tekemän sopimuksen sopimusehtoja?

- 2) Toinen kysymys: Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan siten, että oikeutta direktiivin 93/13 takaamaan kuluttajansuojaan ei ole jokaisella kuluttajalla vaan ainoastaan tavanomaisesti valistuneella ja kohtuullisen tarkkaavaisella ja huolellisella keskivertokuluttajalla, voidaanko tällaisena pitää kuluttajaa, joka ei ollut ennen sopimuksen tekemistä lukenut tekemänsä 30 vuoden ja 150 000 zlotyn määräistä ulkomaan valuuttaan indeksoitua kiinnelainasopimusta? Voidaanko tällaiselle kuluttajalle myöntää suojaa direktiivin 93/13 perusteella?
- 3) Kolmas kysymys: Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan siten, että oikeutta direktiivin 93/13 takaamaan kuluttajansuojaan ei ole jokaisella kuluttajalla vaan ainoastaan tavanomaisesti valistuneella ja kohtuullisen tarkkaavaisella ja huolellisella keskivertokuluttajalla, voidaanko tällaisena pitää kuluttajaa, joka oli lukenut 30 vuoden ja 150 000 zlotyn määräistä ulkomaan valuuttaan indeksoitua kiinnelainaa koskevan sopimusluonnoksen mutta ei ollut täysin ymmärtänyt sitä eikä ollut siitä huolimatta pyrkinyt ymmärtämään sen merkitystä ennen sopimuksen tekemistä eikä erityisesti ollut ottanut yhteyttä toiseen sopimuspuoleen eli pankkiin ja pyytänyt selventämään sopimuksen ja sen yksittäisten ehtojen merkitystä? Voidaanko tällaiselle kuluttajalle myöntää suojaa direktiivin 93/13 perusteella?

(¹) EYVL 1993, L 95, s. 29.

Valitus, jonka Claudio Necci on tehnyt 12.5.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-129/19, Necci v. komissio, 25.3.2020 antamasta määräyksestä

(Asia C-202/20 P)

(2020/C 304/07)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Claudio Necci (edustajat: S. Orlandi ja T. Martin, avocats)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta

- kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 25.3.2020 antaman määräyksen asiassa Necci v. komissio, T-129/19
- palauttamaan asian unionin yleiseen tuomioistuimeen asian ratkaisemiseksi uudelleen
- päättämään oikeudenkäyntikuluista myöhemmin

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vaatii kumoamaan asiassa T-129/19 25.3.2020 annetun määräyksen, jolla unionin yleinen tuomioistuin jätti tutkimatta hänen kumoamiskanteensa ja velvoitti hänet maksamaan oikeudenkäyntikulut.

Kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen:

Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu oikeusriidan kohteen huomioon ottamiseen vääristyneellä tavalla siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että 18.7.2011 annettu päätös oli valittajalle vastainen.

Toinen kanneperuste, joka perustuu valittajan tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamiseen, koska jos hänen kannettaan ei oteta tutkittavaksi, valittajalla ei ole käytössään mitään muutoksenhakukeinoa sen seikan riittauttamiseksi, että hän ei nauti minkäänlaista sosiaaliturvaa, vaikka on työskennellyt koko elämänsä.

Kolmas kanneperuste, joka perustuu yhden lainsäädännön soveltamisen periaatteen loukkaamiseen, koska unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että koko sosiaaliturvan menettäminen Italiassa siirron seurauksena ”johtuu kyseessä olevan kansallisen lainsäädännön omista oikeussäännöistä eikä sillä ole vaikutusta hänen asemaansa suhteessa yhteiseen sairausvakuutusjärjestelmään (RCAM)”.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Puola) on esittänyt
12.5.2020 – M.P. ja B.P. v. A, joka toimii A. S.A:n välityksellä**

(Asia C-212/20)

(2020/C 304/08)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Pääasian asianosaiset

Kantaja: M.P. ja B.P.

Vastaaja: A, joka toimii A. S.A:n välityksellä

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun otetaan huomioon kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohta, 4 artiklan 1 kohta ja 5 artikla sekä sen johdanto-osan perustelukappaleet, joiden mukaan sopimukset on laadittava selkeästi ja ymmärrettävästi ja epäselvyyksiä on tulkittava kuluttajan eduksi, onko sopimusehto, jolla määritetään valuutan osto- ja myyntikurssi valuuttaan indeksoidussa lainasopimuksessa, muotoiltava yksiselitteisesti eli siten, että lainanottaja/kuluttaja voi itse määrittää kyseisen kurssin minä hetkenä tahansa, vai onko – kun otetaan huomioon direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sopimuksen kohde, sopimuksen pitkäaikainen luonne (useita vuosikymmeniä) ja se, että valuuttamäärä muuttuu jatkuvasti (voi muuttua milloin tahansa) – mahdollista muotoilla sopimusehto yleisemmin, nimittäin viittaamalla valuutan markkina-arvoon sillä tavalla, joka estää direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun huomattavan epätasapainon osapuolten sopimuksesta johtuvien oikeuksien ja velvollisuuksien välillä kuluttajan vahingoksi?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaan – kun otetaan huomioon kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 5 artikla ja direktiivin johdanto-osan perustelukappaleet – sopimusehtoa, jonka mukaan lainanantaja (pankki) määrittää valuutan osto- ja myyntikurssin, tulkita sillä tavoin, että sillä ratkaistaan epäselvyydet kuluttajan eduksi, ja olettaa, ettei sopimuksessa määritetä valuutan osto- ja myyntikurssia mielivaltaisesti vaan vapaiden markkinoiden ehdoilla, erityisesti jos molemmat osapuolet ymmärsivät samalla tavoin sopimusehdot, joissa määritetään valuutan osto- ja myyntikurssi, tai lainanottaja/kuluttaja ei ollut kiinnostunut riidanalaisesta sopimusehdosta sopimuksen tekoajankohtana tai sen täytäntöönpanon aikana eikä hän myöskään lukenut sopimusta sen tekoajankohtana tai sen voimassaolon aikana?

⁽¹⁾ EYVL 1993, L 95, s. 29.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Puola) on esittänyt
12.5.2020 – G.W. ja E.S. v. A. Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S.A.**

(Asia C-213/20)

(2020/C 304/09)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Pääasian asianosaiset

Kantajat: G.W. ja E.S.

Vastaaja: A. Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S.A.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko henkivakuutuksesta 5.11.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/83/EY⁽¹⁾ [– –] 36 artiklan 1 kohta, luettuna yhdessä liitteessä III olevan A kohdan 12 alakohdan kanssa, ymmärrettävä siten, että velvollisuus ilmoittaa siinä mainitut tiedot koskee myös vakuutettua, jos vakuutettu ei ole samalla vakuutuksenottaja ja hän on henkilö, joka liittyy kuluttajana vakuutusyrityksen ja vakuutuksenottajana olevan elinkeinonharjoittajan tekemään ryhmähenkivakuutus sopimukseen (kuoleman- ja elämänvaravakuutukseen), joka on sidottu vakuutusrahastoon, ja hän on tosiasiallinen sijoittaja vakuutusmaksuna maksettujen varojen osalta?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko [direktiivin 2002/83] 36 artiklan 1 kohta, luettuna yhdessä liitteessä III olevan A kohdan 11 ja 12 alakohdan kanssa, ymmärrettävä siten, että ensimmäisessä kysymyksessä kuvatun kaltaisen oikeussuhteen yhteydessä velvollisuus ilmoittaa vakuutusrahastoon liittyvien sen perustana olevien varojen erityispiirteistä merkitsee myös, että vakuutettuna olevalle kuluttajalle on kerrottava tyhjentävällä ja ymmärrettävällä tavalla kaikista niistä riskeistä, jotka liittyvät sijoittamiseen vakuutusrahaston varoihin (kuten strukturoidut joukkovelkakirjat tai johdannaiset), ja niiden lajista ja laajuudesta, vai riittääkö kyseisen säännöksen mukaan, että vakuutettuna olevalle kuluttajalle ilmoitetaan ainoastaan perustiedot varojen sijoittamiseen vakuutusrahaston välityksellä liittyvän riskin keskeisistä lajeista?
- 3) Onko [direktiivin 2002/83] 36 artiklan 1 kohta, luettuna yhdessä liitteessä III olevan A kohdan 11 ja 12 alakohdan kanssa, ymmärrettävä siten, että ensimmäisessä ja toisessa kysymyksessä kuvatun kaltaisen oikeussuhteen yhteydessä sen perusteella on olemassa velvollisuus kertoa kuluttajalle, joka liittyy henkivakuutus sopimukseen vakuutettuna, kaikista sijoitusriskeistä ja niihin liittyvistä piirteistä, joista vakuutusrahaston muodostavien varojen (strukturoitujen joukkovelkakirjojen tai johdannaisten) liikkeeseenlaskija on kertonut vakuutuksenantajalle?
- 4) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko [direktiivin 2002/83] 36 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että kuluttajan, joka liittyy vakuutettuna sellaiseen ryhmähenkivakuutus sopimukseen (kuoleman- ja elämänvaravakuutus), joka on sidottu vakuutusrahastoon, on saatava tiedot sen perustana olevien varojen erityispiirteistä ja näihin varoihin sijoittamiseen liittyvistä riskeistä erillisen sopimuksen tekemistä edeltävän menettelyn yhteydessä, ja onko se siis esteenä sellaiselle kansallisen oikeuden säännökselle kuin vakuutustoiminnasta 22.5.2003 annetun lain (Ustawa o działalności ubezpieczeniowej; – –) 13 §:n 4 momentti, jonka mukaan riittää, että nämä tiedot ilmaistaan vasta vakuutus sopimuksen sisällössä ja sopimusta tehtäessä, eikä tietojen saamisen ajankohtaa ole yksiselitteisesti ja selvästi irrotettu ja erotettu sopimukseen liittymistä koskevassa menettelyssä?

- 5) Jos ensimmäiseen, toiseen ja kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko [direktiivin 2002/83] 36 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä liitteessä III olevan A kohdan 11 ja 12 alakohdan kanssa, tulkittava myös siten, että siinä säädetyn tiedonantovelvollisuuden asianmukaista noudattamista on pidettävä vakuutusrahastoon sidotun ryhmähenkivakuutus sopimuksen (kuoleman- ja elämänvaravakuutus) olennaisena osatekijänä, ja voiko näin ollen toteama, että tätä velvollisuutta ei ole noudatettu asianmukaisesti, johtaa siihen, että vakuutetulle kuluttajalle myönnetään oikeus vaatia kaikkien maksettujen vakuutusmaksujen palauttamista, koska sopimus mahdollisesti todetaan pätemättömäksi tai alun perin tehottomaksi tai koska oma ilmoitus tällaiseen sopimukseen liittymisestä todetaan mahdollisesti pätemättömäksi tai tehottomaksi?

(¹) EUVL 2002, L 345, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesverwaltungsgericht Steiermark (Itävalta) on esittänyt
26.5.2020 – LM**

(Asia C-219/20)

(2020/C 304/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesverwaltungsgericht Steiermark (Itävalta)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: LM

Vastapuolena oleva viranomainen: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Muu osapuoli: Österreichische Gesundheitskasse, Kompetenzzentrum LSDB

Ennakkoratkaisukysymys

Onko Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklaa sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohtaa ja 47 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle oikeussäännölle, jossa säädetään pakottavasta viiden vuoden vanhentumisajasta, kun kyseessä on tuottamuksellinen rikkomus, joka käsitellään hallinnollisia rikkomuksia koskevassa menettelyssä?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 3.6.2020 – Josef Ziri v.
Landespolizeidirektion Steiermark**

(Asia C-231/20)

(2020/C 304/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Revision-menettelyn valittaja: Josef Ziri

Vastapuolena oleva viranomainen: Landespolizeidirektion Steiermark

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kansallisen tuomioistuimen tulkittava monopolijärjestelmän suojaamiseksi toteutettavassa rikosoikeudellisessa menettelyssä sovellettavaa rikosoikeudellista sanktiosäännöstä palvelujen tarjoamisen vapauden valossa, jos se on jo aiemmin tutkinut monopolijärjestelmän unionin tuomioistuimen ohjeiden mukaisesti ja jos tässä tutkinnassa on käynyt ilmi, että monopolijärjestelmä on oikeutettu?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

- 2 a) Onko SEUT 56 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännökselle, jossa säädetään pakottavasti, että onnenpeleistä annetun lain nojalla kiellettyjen arvontojen saattamisesta ammattimaisesti yleisön käyttöön määrätään sakko onnenpeliautomaattia kohden ilman määrättyjen sakkojen kokonaismäärän ehdotonta ylärajaa?
- 2 b) Onko SEUT 56 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännökselle, jossa säädetään pakottavasti, että onnenpeleistä annetun lain nojalla kiellettyjen arvontojen saattamisesta ammattimaisesti yleisön käyttöön määrätään 3 000 euron suuruinen vähimmäissakko onnenpeliautomaattia kohden?
- 2 c) Onko SEUT 56 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännökselle, jossa säädetään pakottavasti, että onnenpeleistä annetun lain nojalla kiellettyjen arvontojen saattamisesta ammattimaisesti yleisön käyttöön määrätään sakon muuntorangaistus onnenpeliautomaattia kohden ilman määrättyjen sakon muuntorangaistusten kokonaismäärän ehdotonta ylärajaa?
- 2 d) Onko SEUT 56 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännökselle, jossa säädetään onnenpeleistä annetun lain nojalla kiellettyjen arvontojen saattamisesta ammattimaisesti yleisön käyttöön määrättävän rangaistuksen tapauksessa, että rikosoikeudellisen menettelyn kuluista on korvattava osuus, joka on 10 prosenttia määrättyistä sakoista?

3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

- 3 a) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 49 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännökselle, jossa säädetään pakottavasti, että onnenpeleistä annetun lain nojalla kiellettyjen arvontojen saattamisesta ammattimaisesti yleisön käyttöön määrätään sakko onnenpeliautomaattia kohden ilman määrättyjen sakkojen kokonaissumman ehdotonta enimmäismäärää?
- 3 b) Onko perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännökselle, jossa säädetään pakottavasti, että onnenpeleistä annetun lain nojalla kiellettyjen arvontojen saattamisesta ammattimaisesti yleisön käyttöön määrätään 3 000 euron suuruinen vähimmäissakko onnenpeliautomaattia kohden?
- 3 c) Onko perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännökselle, jossa säädetään pakottavasti, että onnenpeleistä annetun lain nojalla kiellettyjen arvontojen saattamisesta ammattimaisesti yleisön käyttöön määrätään sakon muuntorangaistus onnenpeliautomaattia kohden ilman määrättyjen sakon muuntorangaistusten kokonaismäärän ehdotonta ylärajaa?
- 3 d) Onko perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännökselle, jossa säädetään onnenpeleistä annetun lain nojalla kiellettyjen arvontojen saattamisesta ammattimaisesti yleisön käyttöön määrättävän rangaistuksen tapauksessa, että rikosoikeudellisen menettelyn kuluista on korvattava osuus, joka on 10 prosenttia määrättyistä sakoista?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 7.7.2020 – Bund Naturschutz in Bayern e.V. v. Landkreis Rosenheim

(Asia C-300/20)

(2020/C 304/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Revision-menettelyn valittaja: Bund Naturschutz in Bayern e.V.

Revision-menettelyn vastapuoli: Landkreis Rosenheim

Muu osapuoli: Landesanstalt für Wirtschaftsprüfung, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY⁽¹⁾ 3 artiklan 2 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että puitteet direktiivin 2011/92/EU⁽²⁾ (YVA-direktiivi) liitteissä I ja II lueteltujen tulevien hankkeiden lupa- tai hyväksymispäätöksille vahvistetaan jo silloin, jos luonnon ja maiseman suojelemisesta annettavassa asetuksessa säädetään yleisistä kielloista, joihin liittyy vapautusta koskeva mahdollisuus, sekä lupavelvoitteista, joilla ei ole mitään erityistä yhteyttä YVA-direktiivin liitteissä lueteltuihin hankkeisiin?
- 2) Onko direktiivin 2001/42/EY 3 artiklan 2 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että suunnitelmat ja ohjelmat maatalouden, metsätalouden, maankäytön ym. aloilla on valmisteltu silloin, jos niiden tavoitteena on vahvistaa puitteet nimenomaan yhdelle tai useammalle näistä aloista? Vai riittääkö, jos luonnon ja maiseman suojelemiseksi säädetään yleisistä kielloista ja lupavelvoitteista, jotka on tutkittava useita hankkeita ja käyttötarkoituksia koskevassa lupa- tai hyväksymismenettelyssä ja jotka voivat vaikuttaa välillisesti ("seurannaisvaikutuksena") yhteen tai useampaan näistä aloista?
- 3) Onko direktiivin 2001/42/EY 3 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että puitteet tulevien hankkeiden lupa- tai hyväksymispäätöksille vahvistetaan, jos luonnon ja maiseman suojelemiseksi annettavassa asetuksessa määritetään useiden abstraktisti kuvattujen hankkeiden ja toimenpiteiden osalta suojelualueelle yleisiä kielloja ja lupavelvoitteita mutta sen antamisen yhteydessä ei ole ennakoitavissa eikä suunnitteilla konkreettisia hankkeita ja siitä puuttuu siksi erityinen yhteys konkreettisiin hankkeisiin?

⁽¹⁾ EYVL 2001, L 197, s. 30.

⁽²⁾ Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU (YVA-direktiivi) (EUVL 2012, L 26, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administratīvā apgabaltiesa (Latvia) on esittänyt 9.7.2020 – SIA Visma Enterprise v. Konkurences padome

(Asia C-306/20)

(2020/C 304/13)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administratīvā apgabaltiesa

Pääasian asianosaiset

Kantaja: SIA Visma Enterprise

Vastaaja: Konkurences padome

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun Euroopan unionin toiminnasta tehtyä sopimusta tulkitaan oikein, voidaanko käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaista valmistajan ja jakelijoiden välistä sopimusta (jonka nojalla jakelijalla, joka on ilmoittanut valmistajalle neuvottelevansa asiakkaan kanssa mahdollisesta kaupasta, on kuuden kuukauden ajan ilmoituksensa kirjaamisesta lukien etuoikeus saattaa myyntineuvottelut loppuun kyseisen asiakkaan kanssa, ellei asiakas tätä vastusta) pitää [SEUT] 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna yritysten välisenä sopimuksena, jonka tarkoituksena on estää, rajoittaa tai vääristää kilpailua sisämarkkinoilla?
- 2) Onko käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaisessa valmistajan ja jakelijoiden välisessä sopimuksessa, sellaisena kuin sitä tulkitaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti, sellaisia viitteitä, joiden perusteella tällaiseen sopimukseen ei voitaisi soveltaa poikkeusta yleisestä yhteistoimintajärjestelyjen kiellosta?

- 3) Onko katsottava, että käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltainen valmistajan ja jakelijoiden välinen sopimus, sellaisena kuin sitä tulkitaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti, muodostaa poikkeuksen? Sovelletaanko poikkeusta, joka mahdollistaa sellaisten vertikaalisten sopimusten tekemisen, joilla rajoitetaan aktiivista myyntiä sellaisella alueella tai sellaiselle asiakasryhmälle, jonka valmistaja on varannut itselleen tai joita koskevan yksinoikeuden se on antanut toiselle ostajalle, jos tämä ei rajoita ostajan asiakkaiden harjoittamaa myyntiä ja jos valmistajan (kantajan) markkinaosuus on enintään 30 prosenttia, ainoastaan yksinjakelujärjestelmiin?
- 4) Voivatko kielletyn yhteistoimintajärjestelyn tunnusmerkit täytyä käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaisen valmistajan ja jakelijoiden välisen sopimuksen, sellaisena kuin sitä tulkitaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti, yhteydessä, jos kilpailusääntöjä on rikkonut yksi ainoa talouden toimija? Onko käsiteltävän asian tosiseikoissa, sellaisina kuin niitä tulkitaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti, viitteitä siitä, että kiellettyyn yhteistoimintajärjestelyyn osallistui yksi ainoa talouden toimija?
- 5) Onko käsiteltävän asian tosiseikoissa, sellaisina kuin niitä tulkitaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti, viitteitä kilpailun vähenemisestä (vääristymisestä) jakelujärjestelmässä, edun tuottamisesta kantajalle tai kilpailua haittaavasta vaikutuksesta?
- 6) Onko käsiteltävän asian tosiseikoissa, sellaisina kuin niitä tulkitaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti, ja kun jakeluverkoston markkinaosuus on enintään 30 prosenttia (kantaja on valmistaja, joten sen markkinaosuus sisältää myös jakelijoiden myyntivolyymit) viitteitä kilpailua haittaavasta vaikutuksesta jakelujärjestelmässä ja/tai sen ulkopuolella, ja koskeeko yhteistoimintajärjestelyjen kieltä kyseistä sopimusta?
- 7) Kun tarkastellaan SEUT 101 artiklan 3 kohtaa ja 20.4.2010 annetun komission asetuksen N:o 330/2010 ⁽¹⁾ 2 artiklaa, luettuna yhdessä sen 4 artiklan b alakohdan kanssa,
- sovelletaanko yhteistoimintajärjestelyjen kiellosta säädettyä poikkeusta sellaiseen jakelujärjestelmään, jossa i) jakelija (myyjä) valitsee itse mahdolliset asiakkaat, joiden kanssa se ryhtyy yhteistyöhön, ii) valmistaja ei ole ennakkoon määrittänyt objektiivisin, selkein ja todennettavissa olevin perustein mitään tiettyä asiakasryhmää, jolle kukin jakelija tarjoaa palvelujaan, iii) valmistaja varaa jakelijan (myyjän) pyynnöstä mahdolliset asiakkaat kyseiselle jakelijalle, iv) muut jakelijat eivät ole tietoisia tai niille ei ole ennakkoon ilmoitettu mahdollisen asiakkaan varaamisesta, v) ainoa peruste mahdollisen asiakkaan varaamiseen ja sitä koskevan yksinjakelujärjestelmän perustamiseen tietyille yksittäiselle jakelijalle on jakelijan itsensä esittämä pyyntö eikä valmistajan päätös ja vi) varaus on voimassa kuusi kuukautta mahdollisen kaupan ilmoittamisesta lukien (minkä jälkeen yksinjakeluoikeus lakkaa olemasta voimassa)?
 - Voidaanko katsoa, että passiivista myyntiä ei rajoiteta, jos valmistajan ja jakelijan väliseen sopimukseen sisältyy ehto, jonka mukaan ostaja (loppukäyttäjä) voi vastustaa varausta, vaikka ostajalle ei ole ilmoitettu kyseisestä ehdosta? Voiko ostajan (loppukäyttäjän) menettely vaikuttaa valmistajan ja jakelijan välisen sopimuksen ehtoihin (oikeutta ne)?

⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 3 kohdan soveltamisesta tiettyihin vertikaalisten sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmiin 20.4.2010 annettu komission asetus (EU) N:o 330/2010 (EUVL 2010, L 102, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 13.7.2020 – Regione Veneto v. Plan Eco S.r.l

(Asia C-315/20)

(2020/C 304/14)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Regione Veneto

Vastaaja: Plan Eco S.r.l

Ennakkoratkaisukysymykset

Tilanteessa, jossa vaarallisia jätteitä sisältämätöntä sekalaista yhdyskuntajätettä on käsitelty mekaanisesti laitoksessa sen hyödyntämiseksi energiana (Italian ympäristölain liitteessä C tarkoitettu toimenpide R1/R12) ja jossa tämän käsittelyn pääteeksi todetaan, ettei käsittely ole olennaisesti muuttanut kyseisen sekalaisen yhdyskuntajätteen alkuperäisiä ominaisuuksia vaan se luokitellaan Euroopan jäteluettelon nimikkeeseen 19 12 12, mitä asianosaiset eivät ole riitauttaneet, ja jossa tuomioistuimen ratkaistavana on kysymys siitä, onko alkuperävaltion viranomaisen toiminut lainmukaisesti esittäessään direktiivin 2008/98/EY⁽¹⁾ periaatteisiin perustuvia vastalauseita ennakkolupaa koskevaan hakemukseen, jossa oli kyse käsitellyn jätteen siirrosta toisen Euroopan maan tuotantolaitokseen rinnakkaispolttoon tai muuta energian tuottamista varten, erityisesti nyt tarkasteltavassa tapauksessa esitetyn kaltaisia vastalauseita, jotka perustuivat seuraaviin seikkoihin:

- ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun periaate (13 artikla);
- omavaraisuus- ja läheisyysperiaatteet, jotka on vahvistettu 16 artiklan 1 kohdassa, jonka sanamuoto on seuraava: ”Jäsenvaltioiden on toteuttava asianmukaiset toimenpiteet, yhteistyössä muiden jäsenvaltioiden kanssa silloin kun tämä on tarpeen tai suositeltavaa, perustaakseen yhtenäisen ja riittävän jätteiden loppukäsittelylaitosten sekä yksityisistä kotitalouksista kerätyn ja muilta tuottajilta samaan kuljetukseen kerätyn sekalaisen yhdyskuntajätteen hyödyntämistä suorittavien laitosten verkoston. Laitosverkostoa perustettaessa on otettava huomioon paras käytettävissä oleva tekniikka”;
- periaate, joka on vahvistettu edellä mainitun 16 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan viimeisessä virkkeessä, jonka sanamuoto on seuraava: ”Jäsenvaltiot voivat myös rajoittaa lähtevien jätteiden siirtoja asetuksessa (EY) N:o 1013/2006⁽²⁾ säädetyistä ympäristönsuojeluyistä”;
- kyseisen vuonna 2008 annetun direktiivin johdanto-osan 33 perustelukappale, jonka sanamuoto on seuraava: ”Sovellettaessa jätteiden siirrosta – – annettua – – asetusta (EY) N:o 1013/2006 – – sekalainen yhdyskuntajäte säilyy sekalaisena yhdyskuntajätteenä silloinkin, kun siihen sovelletaan jätekäsittelytoimenpidettä, joka ei olennaisesti muuta sen ominaisuuksia”;

unionin tuomioistuinta pyydetään ratkaisemaan, ovatko Euroopan jäteluettelo (nyt tarkasteltavassa tapauksessa nimike 19 12 12, mekaanista käsittelyä hyödyntämistoimenpiteitä R1/R12 varten suorittavien laitosten tuottamat jätteet) ja vastaavat luokitukset ristiriidassa jätteiden siirtoa koskevan unionin lainsäädännön kanssa – ja jos ovat, miltä osin ja missä laajuudessa –, kun kyse on sellaisten jätteiden siirrosta, jotka ennen mekaanista käsittelyä olivat sekalaista yhdyskuntajätettä

ja ovatko edellä mainitun vuoden 2008 direktiivin 16 artikla ja sen johdanto-osan 33 perustelukappale, jotka nimenomaisesti koskevat jätteiden siirtoja, sekalaisen yhdyskuntajätteen käsittelyssä syntyneiden jätteiden siirtojen yhteydessä ensisijaisia Euroopan jäteluettelon mukaiseen luokitukseen nähden

ja jos unionin tuomioistuin katsoo sen aiheelliseksi, täsmentämään, onko kyseinen jäteluettelo luonteeltaan normatiivinen vai tarkoittaako se pelkästään teknistä varmentamista, joka mahdollistaa kaikkien jätteiden yhdenmukaisen jäljitettävyyden.

⁽¹⁾ Jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19.11.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY (EUVL 2008, L 312, s. 3).

⁽²⁾ Jätteiden siirrosta 14.6.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1013/2006 (EUVL 2006, L 190, s. 1).

**Unionin tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan määräys 2.3.2020 (ennakkoratkaisupyyntö,
jonka on esittänyt Tribunal d'instance Epinal – Ranska) – Cofidis SA v. YU ja ZT**

(Asia C-616/18) ⁽¹⁾

(2020/C 304/15)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Toisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 436, 3.12.2018.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Kanne 8.7.2020 – Société générale ym. v. SRB

(Asia T-444/20)

(2020/C 304/16)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Société générale (Pariisi, Ranska), Crédit du Nord (Lille, Ranska) ja SG Option Europe (Puteaux, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja M. Dalon)

Vastaaja: Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan nojalla yhteiseen kriisinratkaisurahastoon vuodelta 2020 etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien laskemista koskevan päätöksen nro SRB/ES/2020/24 siltä osin kuin se koskee kantajia,
- toteamaan SEUT 277 artiklan nojalla, että yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen, täytäntöönpanoasetuksen ja delegoidun asetuksen seuraavia säännöksiä ei sovelleta:
 - yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 69 artiklan 1 ja 2 kohta sekä 70 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a ja b alakohta,
 - delegoidun asetuksen 4 artiklan 2 kohta, 6 ja 7 artikla sekä liite I,
 - täytäntöönpanoasetuksen 4 artikla,
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu, koska yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetussa asetuksessa ja delegoidussa asetuksessa säädetty yhteiseen kriisinratkaisurahastoon etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien laskentatapa ei vastaa laitosten todellista kokoa tai riskiä.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan suhteellisuusperiaatetta on loukattu, koska yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetussa asetuksessa ja delegoidussa asetuksessa säädetty mekanismi yhteiseen kriisinratkaisurahastoon etukäteen suoritettavista rahoitusosuuksista perustuu sellaiseen arviointiin, joka keinotekoisesti huonontaa kantajien kaltaisten ranskalaisten suurten laitosten riskiprofiilia, ja siten rahoitusosuuden määrä on suhteettoman suuri kun otetaan huomioon kyseisten laitosten todellinen riski.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan oikeusvarmuuden periaatetta on loukattu, koska yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetussa asetuksessa, delegoidussa asetuksessa ja täytäntöönpanoasetuksessa säädettyä etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien määrän laskemista ei voida ensinnäkään arvioida ennalta riittävän tarkasti eikä se toiseksi riipu niinkään laitoksen omasta tilanteesta ja riskiprofiilista vaan pikemminkin tämän tilanteesta suhteessa muihin rahoitusosuuksia suorittaviin laitoksiin. Kantajat väittävät myös, että riski-indikaattorien vahvistamisen ei olisi pitänyt olla komission vastuulla delegoidun asetuksen puitteissa, koska kyseisillä kriteereillä on erittäin keskeinen ja ratkaiseva merkitys vahvistettaessa rahoitusosuuksien määrää (SEUT 290 artikla).

- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan hyvän hallinnon periaatetta on loukattu, koska yhteinen kriisintarkkailuneuvosto ei sovelle riskin perusteella mukautetun muuttujan laskemisessa kaikkia delegoidussa asetuksessa säädettyjä riskikriteerejä. Kantajat katsovat lisäksi, että riidanalaisessa päätöksessä ei ole riittävän selkeitä ja kattavia tietoja, jotta ne voisivat laskea maksettavan rahoitusosuuden määrän uudelleen, mikä merkitsee myös SEUT 296 artiklan rikkomista.

Kanne 8.7.2020 – Crédit agricole ym. v. SRB

(Asia T-445/20)

(2020/C 304/17)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Crédit agricole SA (Montrouge, Ranska) ja 48 muuta kantajaa (edustajat: asianajajat A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja M. Dalon)

Vastaaja: Yhteinen kriisintarkkailuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan nojalla yhteiseen kriisintarkkailurahastoon vuodelta 2020 etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien laskemista koskevan päätöksen SRB/ES/2020/24 siltä osin kuin se koskee kantajia,
- toteamaan SEUT 277 artiklan nojalla, että yhteisestä kriisintarkkailumekanismista annetun asetuksen, täytäntöönpanoasetuksen ja delegoidun asetuksen seuraavia säännöksiä ei sovelleta:
 - yhteisestä kriisintarkkailumekanismista annetun asetuksen 69 artiklan 1 ja 2 kohta sekä 70 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a ja b alakohta,
 - delegoidun asetuksen 4 artiklan 2 kohta, 6 ja 7 artikla sekä liite I,
 - täytäntöönpanoasetuksen 4 artikla,
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osiltaan samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-444/20, Société générale ym. v. SRB, esitetyt kanneperusteet.

Kanne 8.7.2020 – Confédération nationale du Crédit mutuel ym. v. SRB

(Asia T-446/20)

(2020/C 304/18)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Confédération nationale du Crédit mutuel (Pariisi, Ranska) ja 25 muuta kantajaa (edustajat: asianajajat A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja M. Dalon)

Vastaaja: Yhteinen kriisintarkkailuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan nojalla yhteiseen kriisintarkkailurahastoon vuodelta 2020 etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien laskemista koskevan päätöksen nro SRB/ES/2020/24 siltä osin kuin se koskee kantajia,
- toteamaan SEUT 277 artiklan nojalla, että yhteisestä kriisintarkkailumekanismista annetun asetuksen, täytäntöönpanoasetuksen ja delegoidun asetuksen seuraavia säännöksiä ei sovelleta:
 - yhteisestä kriisintarkkailumekanismista annetun asetuksen 69 artiklan 1 ja 2 kohta sekä 70 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a ja b alakohta,
 - delegoidun asetuksen 4 artiklan 2 kohta, 6 ja 7 artikla sekä liite I,
 - täytäntöönpanoasetuksen 4 artikla,
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osiltaan samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-444/20, Société générale ym. v. SRB, esitetyt kanneperusteet.

Kanne 8.7.2020 – BNP Paribas v. SRB

(Asia T-447/20)

(2020/C 304/19)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: BNP Paribas (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja M. Dalon)

Vastaaja: Yhteinen kriisintarkkailuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan nojalla yhteiseen kriisintarkkailurahastoon vuodelta 2020 etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien laskemista koskevan päätöksen SRB/ES/2020/24 siltä osin kuin se koskee kantajaa,
- toteamaan SEUT 277 artiklan nojalla, että yhteisestä kriisintarkkailumekanismista annetun asetuksen, täytäntöönpanoasetuksen ja delegoidun asetuksen seuraavia säännöksiä ei sovelleta:
 - yhteisestä kriisintarkkailumekanismista annetun asetuksen 69 artiklan 1 ja 2 kohta sekä 70 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a ja b alakohta,
 - delegoidun asetuksen 4 artiklan 2 kohta, 6 ja 7 artikla sekä liite I,
 - täytäntöönpanoasetuksen 4 artikla,
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osiltaan samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-444/20, Société générale ym. v. SRB, esitetyt kanneperusteet.

Kanne 8.7.2020 – BPCE ym. v. SRB**(Asia T-448/20)**

(2020/C 304/20)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantajat: BPCE (Pariisi, Ranska) ja 44 muuta kantajaa (edustajat: asianajajat A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja M. Dalon)

Vastaaja: Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan nojalla yhteiseen kriisinratkaisurahastoon vuodelta 2020 etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien laskemista koskevan päätöksen nro SRB/ES/2020/24 siltä osin kuin se koskee kantajia,
- toteamaan SEUT 277 artiklan nojalla, että yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen, täytäntöönpanoasetuksen ja delegoidun asetuksen seuraavia säännöksiä ei sovelleta:
 - yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 69 artiklan 1 ja 2 kohta sekä 70 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a ja b alakohta,
 - delegoidun asetuksen 4 artiklan 2 kohta, 6 ja 7 artikla sekä liite I,
 - täytäntöönpanoasetuksen 4 artikla,
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osiltaan samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-444/20, Société générale ym. v. SRB, esitetyt kanneperusteet.

Kanne 8.7.2020 – Banque postale v. SRB**(Asia T-449/20)**

(2020/C 304/21)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: La Banque postale (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja M. Dalon)

Vastaaja: Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan nojalla yhteiseen kriisinratkaisurahastoon vuodelta 2020 etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien laskemista koskevan päätöksen SRB/ES/2020/24 siltä osin kuin se koskee kantajaa,
- toteamaan SEUT 277 artiklan nojalla, että yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen, täytäntöönpanoasetuksen ja delegoidun asetuksen seuraavia säännöksiä ei sovelleta:
 - yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 69 artiklan 1 ja 2 kohta sekä 70 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a ja b alakohta,
 - delegoidun asetuksen 4 artiklan 2 kohta, 6 ja 7 artikla sekä liite I,
 - täytäntöönpanoasetuksen 4 artikla,
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osiltaan samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-444/20, Société générale ym. v. SRB, esitetyt kanneperusteet.

Kanne 14.7.2020 – Roxtec v. EUIPO – Wallmax (Mustat ympyrät, joiden alla on oranssi neliö)

(Asia T-455/20)

(2020/C 304/22)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Roxtec AB (Karlskrona, Ruotsi) (edustajat: asianajajat J. Olsson ja J. Adamsson)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Wallmax Srl (Milano, Italia)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja unionin yleisessä tuomioistuimessa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki (Mustat ympyrät, joiden alla on oranssi neliö) – EU-tavaramerkki nro 14 784 375

EUIPO:ssa käyty menettely: Menettämismenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 20.4.2020 asiassa R 2385/2018-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdan rikkominen.

Kanne 22.7.2020 – Industria de Diseño Textil v. EUIPO – Ffauf Italia (ZARA)**(Asia T-467/20)**

(2020/C 304/23)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset ja muut osapuolet**

Kantaja: Industria de Diseño Textil; SA (Arteixo, Espanja) (edustajat: asianajajat G. Marín Raigal ja E. Armero Lavie)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Ffauf Italia SpA (Riese Pio X, Italia)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja unionin yleisessä tuomioistuimessa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki ZARA – Rekisteröintihakemus nro No 89 29952

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 8.5.2020 asiassa R 2040/2019-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen osittain siltä osin kuin siinä hyväksyttiin väitteet luokkiin 29, 30, 35 ja 43 kuuluvien tavaroiden ja palvelujen osalta ja hylkää väitteen siitä, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu sekaannusvaara on olemassa kaikkien riidanalaisten tavaroiden ja palvelujen osalta.
- velvoittaa EUIPO:n ja tarvittaessa muun osapuolen valituslautakunnassa korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 2017/1001 47 artiklan 2 ja 3 kohtaa ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EY) 2868/95 22 säännön 3 ja 4 kohtaa on rikottu.
 - Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.
-

Kanne 24.7.2020 – LB v. parlamentti

(Asia T-468/20)

(2020/C 304/24)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: LB (edustaja: asianajaja O. Schmechel)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 2.7.2020 tehdyn vastaajan päätöksen kantajan siirtämisestä 1.9.2020 alkaen Euroopan parlamentin yhteystoimistoon Luxemburgissa ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu perustelujen puuttumiseen.
 - Siirtämisestä tehty päätös on muodollisesti sääntöjenvastainen, koska siihen ei sisälly mitään perusteluja. Perustelut olisivat olleet kuitenkin välttämättömiä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan ja SEUT 296 artiklan nojalla, koska vastaajalle oli selvää, että kantajalla oli intressi saada tieto perusteluista.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu päätöksentekoa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen noudattamatta jättämiseen.
 - Kantajalla oli päätöksentekoa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen nojalla oikeus kieltäytyä paikasta Euroopan parlamentin yhteystoimistossa (EPLO) Luxemburgissa ja hän on myös tehnyt näin. Siirtäminen kyseiseen paikkaan ei näin ollen voinut enää tulla kyseeseen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu huolenpitovelvollisuuden noudattamatta jättämiseen. Siirtäminen toiseen asemapaikkaan on ristiriidassa työnantajan huolenpitovelvollisuuden kanssa, koska siirtäminen on yhteensoveltumaton useiden Euroopan unionin perusoikeuskirjan perusoikeuksien kanssa. Erityisesti seuraavia oikeuksia on loukattu:
 - Oikeutta yksityis- ja perhe-elämään (7 ja 33 artikla) ja alaikäisen tyttären oikeutta ylläpitää henkilökohtaisia suhteita ja suoria yhteyksiä kumpaankin vanhempansa säännöllisesti (24 artikla) on loukattu, koska kantajan perheen olisi asuttava erillään siten, että tytär jäisi isän kanssa Berliiniin ja kantaja muuttaisi yksin Luxemburgiin.
 - Oikeutta yhdenvertaisuuteen lain edessä (20 artikla) ja syrjintäkieltoa (21 artikla) on loukattu. Kantaja kuuluu EPLO:n naimisissa olevana virkamiehenä ja sellaisen alaikäisen tyttären äitinä, jonka huoltajuus hänellä on yhdessä hänen aviomiehensä kanssa, henkilöstön liikkuvuuden piiriin, jonka nojalla hänet on tarkoitus siirtää Luxemburgiin. EPLO:n erillään asuva ja eronnut virkamies, jolla on alaikäisen lapsen jaettu huoltajuus, on lapsen täysi-ikäisyyteen saakka vapautettu henkilöstön liikkuvuudesta, eikä kyseiselle erilaiselle kohtelulle ole objektiivista syytä.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu toiseen asemapaikkaan siirtämisen suhteettomuuteen.
 - Kantajan ja vastaajan intressejä ei ole punnittu, vaikka vastaajan olisi pitänyt tehdä näin sillä olevan hyvää hallintoa koskevan velvollisuuden (Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artikla) puitteissa.
 - Kantajan suojatut intressit ovat selvästi tärkeämpiä kuin vastaajan intressi siirtämiseen.

- Siirtäminen Berliinissä sijaitsevasta EPLO:sta Luxemburgissa sijaitsevaan EPLO:hon ei ole yksikön edun mukaista.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu harkintavallan väärinkäyttöön.
- Vastaaja ei tiedosta harkintavaltaansa, eikä tämän johdosta käytä sitä.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojaan.
- Siitä lähtien, kun kantaja nimitettiin vuonna 2001, siihen saakka, kun Euroopan parlamentin puhemies teki vuonna 2018 päätöksen henkilöstön liikkuvuudesta, oli voimassa periaate, jonka mukana kantajan kaltaiset AST-virkamiehet eivät kuulu henkilöstön liikkuvuuden piiriin. Kyseinen periaate oli ollut voimassa henkilöstön liikkuvuudesta vuonna 1998 tehdyn päätöksen jälkeen, ja se oli vahvistettu myös Euroopan parlamentin puhemiesin henkilöstön liikkuvuudesta vuonna 2002 ja vuonna 2004 tekemissä päätöksissä.
 - Kantaja saattoi luottaa siihen, että henkilöstön liikkuvuudesta tehtyjä poikkeuksia sovelletaan edelleen. Sääntöjen muuttaminen edellyttää tämän vuoksi asianmukaista siirtymäjärjestelyä ja asianmukaisia poikkeusmahdollisuuksia. Säädetty kolmen vuoden pituinen siirtymäaika ei ole soveltuva, koska sillä ei korjata sitä, että kantaja erotetaan perheestään. Kantajalla ei ole mahdollisuutta saada poikkeusta.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu oikeuden menettämiseen.
- Vastaaja on menettänyt mahdollisuuden määrätä kantajan osalta liikkuvuudesta sillä seurauksella, että hänen asemapaikkansa vaihtuu, koska se on itse antanut kantajalle sitä kautta, että se on useaan kertaan poikennut AST-virkamiesten osalta liikkuvuudesta, sen vaikutelman, ettei kantajan tarvinnut odottaa joutuvansa vaihtamaan asemapaikkaa.

Kanne 28.7.2020 – Bigben Connected v. EUIPO – Forsee Power (FORCE POWER)

(Asia T-478/20)

(2020/C 304/25)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Bigben Connected (Fretin, Ranska) (edustaja: asianajaja M. Chaminade)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Forsee Power (Pariisi, Ranska)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Kantaja unionin yleisessä tuomioistuimessa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus kuviomerkin FORCE POWER rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröinti-hakemus nro 16 541 377

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 25.5.2020 asiassa R 2184/2019-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen

- velvoittaa EUIPO:n ja väitteentekijän korvaamaan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien väitemenettelyssä ja valituslautakunnan menettelyssä aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 28.7.2020 – Eurobolt ym. v. komissio

(Asia T-479/20)

(2020/C 304/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Eurobolt BV (s-Heerenberg, Alankomaat), Fabory Nederland BV (Tilburg, Alankomaat), ASF Fischer BV (Lelystad, Alankomaat) ja Stafa Group BV (Maarheeze, Alankomaat) (edustajat: asianajajat S. De Knop, B. Natens ja A. Willems)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi
- kumoamaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa neuvoston asetuksella (EY) N:o 91/2009 käyttöön otetun lopullisen polkumyöntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön Malesiasta lähetettyjen tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Malesia, 30.4.2020 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/611 ⁽¹⁾
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että asetus (EU) 2020/611 on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 266 ja 264 artiklan ja tehokasta oikeussuojaa koskevan periaatteen vastainen, koska sillä "korjataan" jälkikäteen olennaisen menettelymääräyksen rikkominen.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu siihen, että asetus (EU) 2020/611 on asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ⁽²⁾ 13 artiklan 1 kohdan, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 5 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä hyvän hallinnon periaatteen vastainen, koska sille ei ole pätevää oikeusperustaa.

- 3) Kolmas kanneperuste perustuu siihen, että asetus (EU) 2020/611 on SEU 5 artiklan 1 ja 2 kohdan vastainen, koska siinä kielletään maksettujen polkumyynnittulien palauttaminen ja määrätään niiden kantamisesta.

(¹) EUVL 2020, L 141, s. 1.

(²) Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojaumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51).

Kanne 28.6.2020 – Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics ja Jushi Egypt for Fiberglass Industry v. komissio

(Asia T-480/20)

(2020/C 304/27)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (Ain Sokhna, Egypti) ja Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (Ain Sokhna) (edustajat: asianajajat B. Servais ja V. Crochet)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Egyptistä peräisin olevien tiettyjen silmukka- ja/tai ristikudokseksi kudottujen lasikuitukankaiden tuonnissa ja lopullisen polkumyynnittullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Egyptistä (¹) peräisin olevien tiettyjen silmukka- ja/tai ristikudokseksi kudottujen lasikuitukankaiden tuonnissa annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/492 muuttamisesta 12.6.2020 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/776 siltä osin kuin se koskee kantajia
- velvoittamaan komission ja komissiota tukemaan mahdollisesti hyväksyttävät väliintulijat vastaamaan tämän käsittelyn kuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteen tueksi kantajat vetoavat kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että komission menetelmä kantajien tukimarginaalin laskemiseksi rikkoo muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojaumisesta 8.6.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1037 1 artiklan 1 kohtaa, 5 artiklan 1 kohtaa, 6 artiklaa, 12 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja 24 artiklan 1 kohtaa. (²)
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että komission päätös soveltaa tasoitustullia Kiinan julkisten elinten myöntämiin taloudellisiin tukiin rikkoo asetuksen (EU) 2016/1037 2 artiklan a ja b kohtaa, 3 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 4 artiklan 2 ja 3 alakohtaa.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että komission päätös, joka koskee maan tarjoamista Jushille, rikkoo hakijoiden puolustautumisoikeuksia ja asetuksen (EU) 2016/1037 30 artiklaa sekä 3 artiklan 2 kohtaa, 5 artiklaa ja 6 artiklan d alakohtaa.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että komission päätös soveltaa tasoitustullia Jushia koskevaan maahantuotujen materiaalien vapautusta tuontitulleista koskevaan järjestelmään rikkoo asetuksen (EU) 2016/1037 3 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ii alakohtaa, 3 artiklan 2 kohtaa ja 5 artiklaa.

- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että komission päätös soveltaa tasoitustullia valuuttakurssitappioiden verokohteluun rikkoo asetuksen (EU) 2016/1037 3 artiklan 2 kohtaa ja 4 artiklan 2 kohdan c alakohtaa.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että komission menetelmä hinnan alittavuuden marginaalin määrittämisessä kantajien osalta rikkoo asetuksen (EU) 2016/1037 1 artiklan 1 kohtaa, 2 artiklan d kohtaa ja 8 artiklan 1, 2 ja 5 kohtaa.

⁽¹⁾ EUVL 2020, L 189, s. 1.

⁽²⁾ Muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojaumisesta 8.6.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1037 (kodifikaatio) (EUVL 2016, L 176, s. 55).

Kanne 31.7.2020 – Magnetec v. EUIPO (CoolTUBE)

(Asia T-481/20)

(2020/C 304/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Magnetec – Gesellschaft für Magnettechnologie mbG (Langensfeld, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Kloth, R. Briske ja D. Habel)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus sanamerkin CoolTUBE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 18 022 606

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 15.5.2020 asiassa R 1755/2019-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien valituslautakunnan menettelyssä aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen.

Kanne 3.8.2020 – SATSE v. komissio

(Asia T-484/20)

(2020/C 304/29)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Sindicato de Enfermería (SATSE) (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja M. Sesmero González)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/54/EY liitteen III muuttamisesta SARS-CoV-2:n sisällyttämiseksi sellaisten biologisten tekijöiden luetteloon, joiden tiedetään aiheuttavan ihmisessä tartuntataudin, ja komission direktiivin (EU) 2019/1833 muuttamisesta 3.6.2020 annetun komission direktiivin (EU) 2020/739, joka julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 4.6.2020 (L 175/11 – L 175/14).

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu direktiivin 2000/54/EY 2 ja 18 artiklan ja sen liitteen III rikkomiseen.

— Tältä osin kantaja vetoaa siihen, että tehokasta hoitoa tai ennaltaehkäisevää lääkitystä biologista tekijää SARS-CoV-2 vastaan ei ole, siihen seikkaan, että kyseessä on helposti tarttuva virus ja että se muuntuu, ja joka voi näin ollen aiheuttaa vakavaa väestöön leviämisen vaaraa sekä siihen seikkaan, että SARS-CoV-2 koronavirus aiheuttaa sairauksia ja vakavia oireita, jotka voivat aiheuttaa ihmisille vakavia sairauksia, mikä aiheuttaa työntekijöille vakavan vaaran.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen biologisen tekijän SARS-CoV-2 riskiryhmään 3 luokittelamisen yhteydessä.

— Tältä osin kantaja katsoo, että vaikka komissio myöntää, ettei rokotetta ja tehokasta hoitoa ole, ja direktiivin 2000/54/EY 2 artiklan säännöksistä huolimatta SARS-CoV-2 luokitellaan riskiryhmään 3 eikä riskiryhmään 4.

Kanne 5.8.2020 – Junqueras i Vies v. parlamentti

(Asia T-485/20)

(2020/C 304/30)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Oriol Junqueras i Vies (Sant Joan de Vilatorrada, Espanja) (edustaja: asianajaja A. Van den Eynde Adroer)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan Euroopan parlamentin / Directorate General for Finance – Directorate for Members' Financial and Social Entitlements päätöksen, joka on annettu tiedoksi 7.5.2020 päivätyllä Didier KLETHIn kirjeellä ja jossa todetaan, että Euroopan parlamentin jäsenelle Oriol Junqueras i Viasille voidaan Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen 10 artiklan nojalla maksaa palkkaa vain ajanjaksolta 25.9.2019–2.1.2020, ja velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu unionin tuomioistuimen suuren jaoston asiassa C-502/19, Junqueras Vies, esitetyn ennakkoratkaisukysymyksen osalta 19.12.2019 antaman tuomion virheelliseen soveltamiseen siltä osin kuin Junquerasilla katsotaan kyseisen tuomion mukaan olevan Euroopan parlamentin jäsenen asema 13.6.2019 lähtien, minkä vuoksi mainitun vuoden 1976 Euroopan vaalisäädöksen 7 artiklan toisessa kohdassa säädetyn yhteensopimattomuusperusteen soveltamisedellytykset eivät tuomion mukaan olleet täyttyneet.
 - 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että tässä tapauksessa vuoden 1976 Euroopan vaalisäädöksen 7 artiklan toisen kohdan muu kuin kaavamainen tulkinta on tarpeen siltä osin kuin Junquerasia on estetty aineellisesti ja fyysisesti ja vastoin hänen tahtoaan luopumasta Congreso de los Diputadosin (edustajainhuone, Espanja) jäsenen tehtävästään ja alkamasta hoitamaan täysimääräisesti Euroopan parlamentin jäsenen tehtäväänsä, koska parlamentti ei ole ryhtynyt ajoissa toimenpiteisiin suojatakseen Junquerasin koskemattomuutta.
 - 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että tässä tapauksessa vuoden 1976 Euroopan vaalisäädöksen 7 artiklan toisen kohdan aineellinen ja muu kuin kaavamainen tulkinta on tarpeen siltä osin kuin yhteensopimattomuusperusteen aineelliset soveltamisedellytykset eivät olleet täyttyneet, koska Junquerasilta on jatkuvasti otettu pois mahdollisuus hoitaa edustajainhuoneen jäsenen tehtävää ja häneltä on pidätetty kaikki muut oikeudet ja niihin liittyvät palkkiot ja koska hänet on pysytetty lisäksi vastoin hänen tahtoaan mainitussa tehtävässä, koska häntä on fyysisesti ja aineellisesti ja vastoin hänen tahtoaan estetty luopumasta siitä siten, että hän voisi aloittaa hoitamaan täysimääräisesti tehtäväänsä Euroopan parlamentin jäsenenä.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

**Euroopan unionin
julkaisutoimisto**
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI